

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1952 r.

E 04c 1/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34746

Kl. 37 b, 1/01

Centralny Zarząd Przemysłu Ceramiki Budowlanej*) *37b, 1/10*
(Warszawa, Polska)

Cegła o sfalowanej powierzchni

Udzielono z mocą od dnia 11 marca 1950 r.

Cegła o sfalowanej powierzchni, służy do wiązania murów bez potrzeby stosowania zapraw murarskich.

Istota wynalazku polega na tym, że cegła posiada sfalowane obie płaszczyzny poziome, przy czym jedna płaszczyzna jest sfalowana wzdłuż, a druga płaszczyzna w poprzek cegły.

Mur jest układany zwykłym sposobem murarskim, z tą tylko różnicą, że pierwszą warstwę wieńca murów układa się tak, by wszystkie fale bieżyły w jednym kierunku. Fale następnych warstw muru wchodziły we wcięcie międzyfalowe warstw poprzednich, wskutek czego następuje zażebienie się warstw w obu kierunkach poziomych, jednocześnie z wiązaniem murów.

Na rysunku fig. 1 przedstawia cegłę w trzech rzutach, a mianowicie w widoku z dołu *a*, w widoku z boku *b*, oraz w widoku z góry *c*, fig. 2 — rzut aksonometryczny układania muru.

Zastrzeżenie patentowe

Cegła o sfalowanej powierzchni, znamiona tym, że posiada fale proste po obu przeciwnych płaszczyznach poziomych, przy czym kierunek fal jednej płaszczyzny przebiega pod kątem prostym do kierunku fal płaszczyzny przeciwległej.

Centralny Zarząd
Przemysłu Ceramiki
Budowlanej

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest Stefan Paprocki.